

תת"ע (חדרה) 40-03-24 - מוחמד מחאמיד נ' מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

תת"ע (חדרה) 40-03-24 - מוחמד מחאמיד נ' מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה שלום חדרה
תת"ע (חדרה) 40-03-24
מוחמד מחאמיד

נגד

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה
[15.11.2024]

כבוד השופטת עידית פלד
החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.3.24.
עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה; ומשלא ניתנה תגובת ב"כ המבקש לתגובת המשיבה, על אף האמור
בהחלטותי מיום 21.8.24, 4.9.24 ומיום 22.9.24, ניתנת החלטתי על סמך החומר הקיים.
היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18
יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו
08.03.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 2044-09-23 קורקוס נ' מדינת ישראל, 12.9.23, פסקה 6); ומן הטעם
שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים
מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום
22.3.24; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כ-5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר
ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו
12.05.2022).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.
בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים
חשש שנגרם לו עיוות דין.
אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדין
במועד ביצוע העבירה, והוא סירב לחתום על אישור המסירה, כפי העולה מהאישור אשר צורף לכתב האישום המצוי
בתיק בית המשפט.

אלא שלטענעט המבקש, נמסר לו על ידי השוטר כי הוא יבדוק את סוג העבירות וישלח לו בדואר דו"ח לפי סוג העבירות. טענות אלה נטענו בעלמא, ללא תצהיר תומך מטעם המבקש עצמו; והמבקש אף לא סתר את טענת המשיבה בתגובתה, לפיה בצפיה בסרטון מצלמת גוף לאותו שוטר שערך את הזמנה לדין ניתן לראות כי המבקש מסרב לחתום על ההזמנה לדין והשוטר מוסר לו את ההזמנה ביד והמבקש ממשיך בדרכו; ועל אף שניתנה לב"כ המבקש האפשרות לצפות בסרטון ולהגיב, הוא לא הגיש כל תגובה, על אף ההזדמנויות שניתנו לו לשם כך; ואינני רואה מקום להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שטענות המבקש לא גובו בראייה כלשהי.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

בענייננו, טענת ההגנה היא טענה כללית, לא מפורטת, וכל מה שנאמר בבקשה לביטול שקיימות "טענות הגנה חזקות בבטון"; וכפי שנפסק "סיסמא זו אין בה כדי לייצר עיוות דין. היה מקום להתכבד ולפרט מהן טענות ההגנה שיש בפיו של המערער." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10343-08-23 סואעד נ' מדינת ישראל, 11.1.24); ו" אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת. (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 13).

ואין גם בטענה כי סעיף העבירה שנרשם - נהיגה בקלות ראש - הינו סעיף סל כדי להקים חשש לעיוות דין, נוכח פירוט נסיבות ביצוע העבירה בדו"ח.

גם העונש שהושת על המבקש (3 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, המלמדות על נהיגה פרועה ומסוכנת, ובעבר התעבורתי (35 הרשעות קודמות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. מדובר בעבירה מסוכנת ומסכנת; כשבעברו של הנאשם קיימות גם הרשעה דומה; והעונש שהוטל הוא סביר ומידתי ואינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת ואין בו כדי לייצר עילת עיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"ה, 15 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.